

La justícia estima els nens

Sr. Director:

Com a professora de l'ESO des de fa 40 anys he viscut molts conflictes familiars. N'hi ha que són dignes d'admirar, els pares només miren el bé dels fills i són capaços d'assistir a una tutoria junts i asseure's en una mateixa taula per a fer feliços els nens i no causar-los cap trauma, però quan per desgràcia entre els membres d'una família es perd el respecte, pot passar de tot.

Durant la meva llarga trajectòria he hagut d'anar a declarar en temes de divorci i he anat veient l'evolució de la justícia, sobretot fiscals i jutges que han anat sensibilitzant-se cada cop més a tenir cura de la preservació dels drets de l'infant que sense voler es troba enmig d'un conflicte que no entén i que li resulta totalment tangencial. A vegades aquestes criatures són manipulades en benefici d'algun dels progenitors que no té cap mena d'escrúpol per aconseguir fer mal a l'altre o aconseguir el seu benefici propi.

Commou veure com jutge i fiscal "competeixen" per aplicar la part del dret que li és més favorable al menor, mentre l'advocat de torn insisteix amb la pretensió absurda que li acceptin el testimoni d'un nen de nou anys contra un familiar proper com l'avi. La situació s'enrareix i tota la Sala percep que l'advocat actua per indicacions concretes del seu client, sense cap convicció ni possibilitat d'èxit.

Com ha de viure un infant aquest enfrontament?

Per sort els jutges i fiscals, que veuen venir de lluny aquests casos, es neguen en rotund a deixar entrar els nens en les seves sales perquè saben que això crearà un conflicte en la ment del nen i possiblement un trauma que a la llarga li portarà problemes difícils de superar.

Em congratulo de veure com la justícia s'ha adaptat i ha evolucionat amb el nou model de societat, amb els diferents models de famílies, i és molt curosa i cautelosa en tot el que incumbeix els drets de la infància.

ROSA MARIA GIRALT NAVARRO
PROFESSORA DEL COL·LEGI LESTONNAC
L'ENSENYANÇA